
Natya Shastra Chapter 34

——
नाट्यशास्त्रम् अध्याय ३४

——
Document Information

Text title : shrIbharatamunipraNItaM nATyashAstram adhyAya 34

File name : natya34.itx

Category : natyashastra

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Latest update : May 31, 2025

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 20, 2025

sanskritdocuments.org

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ यतुस्त्रिंशोऽध्यायः ।

ततवाधविधानं तु यन् मयाऽभिहितं पुरा ।

अवनद्गगतस्यापि तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥

यथोक्तं मुनिभिः पूर्वं स्वातिनारदपुष्करैः ।

सर्वलक्षणासंयुक्तं सर्वातोद्यविलूषितम् ॥ २ ॥

मृदङ्गानां समासेन लक्षणं पणवस्थ य ।

दृढरस्थ य सङ्घेपाद्धिधानं वाद्यमेव य ॥ ३ ॥

अनध्याये कदाचित्तु स्वातिर्मंडति दुर्दिने ।

जलाशयं जगामाथ सलिलानयनं प्रति ॥ ४ ॥

तस्मिञ्जलाशये यावत् प्रविष्टः पाकशासनः ।

धाराभिर्मंडतीभिस्तु पूरयन्नैव मेदिनीम् ॥ ५ ॥

पतन्तीभिश्च धाराभिर्वायुवेगाज्जलाशये ।

पुष्करिण्यां पटुः शब्दः पत्राणामभवत्तदा ॥ ६ ॥

तेषां धारोद्भवं नादं निशम्य स मडामुनिः ।

आश्चर्यमिति सम्प्राप्तमवधारितवान् स्वयम् ॥ ७ ॥

ज्येष्ठमध्यकनिष्ठानां पत्राणामवधार्य य ।

गम्भीरमधुरं लृधमजगामाश्रमं ततः ॥ ८ ॥

ध्यात्वा सृष्टिं मृदङ्गानां पुष्करानसृजत्ततः ।

पणवं दृढं चैव सलितो विश्वकर्मणा ॥ ९ ॥

द्वेवानां द्रुमुभिं दृष्ट्वा यकार मुरजोस्ततः ।

आलिङ्ग्यश्चोर्ध्वकं यैव तथैवाङ्गिकमेव य ॥ १० ॥
 यर्मणा यावनद्धांस्तु मृदङ्गान् ददर्श तथा ।
 तन्त्रीभिः पण्डितं यैवमूढापोडविशारदः ॥ ११ ॥
 त्रयं यान्यान्यपि तथा काष्ठासङ्कतान्यथ ।
 जल्लरीपटलादीनि यर्मनद्धानि तानि य ॥ १२ ॥
 आतोद्यसमवाये तु यानि योजयानि वादकैः ।
 अङ्गप्रत्यङ्गयोगेन गद्यतो मे निबोधत ॥ १३ ॥
 विपञ्ची यैव यित्रा य दारवीष्वङ्गसङ्घिते ।
 कञ्चपीधोषकादीनि प्रत्यङ्गानि तथैव य ॥ १४ ॥
 मृदङ्गा ददर्शश्चैव पण्डितान्वाङ्गसङ्घिताः ।
 जल्लरीपटलादीनि प्रत्यङ्गानि तथैव य ॥ १५ ॥
 अङ्गलक्षणसंयुक्तो विज्ञेयो वंश ओव छि ।
 शाभस्तुण्डिकिनी यैव प्रत्यङ्गैः परिकीर्तिते ॥ १६ ॥
 नास्ति किञ्चिदनायोज्यमातोद्यं दशरूपके ।
 रसभाव प्रयोगं तु ज्ञात्वा योज्यं विधानतः ॥ १७ ॥
 उत्सवे यैव याने य नृपाणां मङ्गलेषु य ।
 शुभकल्याणयोगे य विवाहकरणे तथा ॥ १८ ॥
 उत्पाते सम्भ्रमे यैव सङ्ग्रामे पुत्रजन्मनि ।
 षडृशेषु छि कार्येषु सर्वातोधानि वाद्येत् ॥ १९ ॥
 स्वभावगुणवार्तायामल्पभाण्डं प्रयोजयेत् ।
 उत्थानकार्यबन्धेषु सर्वातोधानि वाद्येत् ॥ २० ॥
 अङ्गानां तु समत्वाच्च छिद्र प्रच्छादने तथा ।
 विश्रामहेतोः शोभार्थं भाण्डवाद्यं विनिर्मितम् ॥ २१ ॥
 तत्रावनद्धे वक्ष्यामि विधिं स्वस्वमुत्थितम् ।
 नानाकरणासंयुक्तं भागजातिविभूषितम् ॥ २२ ॥
 यावन्ति यर्मनद्धानि ज्ञातोधानि द्विजोत्तमाः ।
 तानि त्रिपुञ्जराद्यानि ज्यवनद्धमिति स्मृतम् ॥ २३ ॥

अतेषां तु पुनर्भेदाः शतसङ्ख्याः प्रकीर्तिताः ।
 किन्तु त्रिपुष्करस्यास्य लक्षाणां प्रोच्यते मया ॥ २४ ॥
 शेषाणां कर्मबाहुल्यं यस्मादस्मिन्न दृश्यते ।
 न स्वरा प्रळाराश्च नाक्षराणि न मार्जनाः ॥ २५ ॥
 भेरीपटसजम्भाभिस्तथा दृन्दुभिर्दिण्डिमैः ।
 शैथिल्यादायतत्वाच्च स्वरेऽगाम्भेयमिष्यते ॥ २६ ॥
 प्रायशस्तानि कार्याणि कालं कार्यं समीक्ष्य तु ।
 किन्तु त्रिपुष्करस्यास्य श्रूयतां यो विधिः स्मृतः ॥ २७ ॥
 वाय्वात्मको भवेच्छब्दः स यापि द्विविधो मतः ।
 स्वरवांशैव विज्ञेयस्तथा यैवाभिधानवान् ॥ २८ ॥
 तत्राभिधानवान् नाम नानाभाषासमाश्रयः ।
 स्वरवानपि विज्ञेयो नानातोद्यसमाश्रयः ॥ २९ ॥
 शारीर्यामेव वीणायां स्वराः सप्त प्रकीर्तिताः ।
 तेभ्यो विनिःसृताश्चैवमातोद्येषु द्विजोत्तमाः ॥ ३० ॥
 पूर्वशरीराद्दुद्भुतास्ततो गच्छन्ति दारवीम् ।
 ततः पुष्करजं यैवमनुयान्ति धनं पुनः ॥ ३१ ॥
 तेषां वाक्करणैर्ज्ञेयाः प्रळारा वचनाश्रयाः ।
 अण्मण्या येति संयुक्ता वीणावाद्यप्रयोगिनः ॥ ३२ ॥
 शारीर्यामथ वीणायां अष्टु जगदि यादि य ।
 भवेद्वाक्करणं तत्र नानाकरणसंयुतम् ॥ ३३ ॥
 यं यं गाता स्वरं गच्छेत्तामातोद्यैः प्रयोजयेत् ।
 यतिपाणिसमायुक्तं गुरुलघ्वक्षरान्वितम् ॥ ३४ ॥
 पौष्करस्य तु वाद्यस्य मृदङ्गपाणवाश्रयम् ।
 विधानं सम्प्रवक्ष्यामि दर्दरस्य तथैव य ॥ ३५ ॥
 षोडशाक्षरसम्पन्नं यतुर्मागं तथैव य ।
 विलेपनं षट्करणं त्रियति त्रिलयं तथा ॥ ३६ ॥
 त्रिगतं त्रिप्रकारं य त्रिसंयोगं त्रिपाणिकम् ।
 दशार्धपाणिप्रलतं त्रिप्रकारं त्रिमार्जनम् ॥ ३७ ॥

विंशत्यलङ्कारयुतं तथाष्टादशजातिकम् ।

ओभिः प्रकारैः सम्पन्नं वाद्यं पुष्करञ्जं भवेत् ॥ ३८ ॥

तत्र षोडशाक्षरमिति यदुक्तं तदनुव्याख्यास्यामः

ऋगघटठडढतथधमरलल षति षोडशाक्षराणील ।

नियतं पुष्करवाद्यै वाक्करणैः संविधेयानि ॥ ३८ ॥

यतुर्भागं नाम । आविमाङ्कितगोमुजवितस्ताश्चत्वारो मार्गाः ।

द्विलेपं नाम । वमोर्ध्वकप्रलेपात् ।

षट्करणं नाम । रुपं कृतप्रतिकृतं प्रतिभेदो रुपशेषमोधः प्रतिशुल्का येति ।

त्रियतिर्नाम । समा स्रोतोगता गोपुच्छा येत्यन्वयात् ।

त्रिलयं नाम । द्रुतमध्यविलम्बितयोगात् ।

त्रिगतं नाम । तत्त्वमनुगतमोधश्चेति ।

त्रिप्रयारं नाम । समप्रयारो विषमप्रयारः समविषमप्रयारश्चेति ।

त्रिसंयोगं नाम । गुरुसंयोगो लघुसंयोगो गुरुलघुसंयोगश्चेति ।

त्रिपाण्डिकं नाम । समपाणिरवपाणिरुपरिपाणिश्चेति ।

पञ्चपाणिप्रलतं नाम ।

समपाण्यर्धसमपाणिरर्धसमपाणिः पार्श्वपाणि प्रदेशिनी येति ।

त्रिप्रहारं नाम । निगृहीतोऽर्धनिगृहीतो मुक्तश्चेति ।

त्रिमार्जनं नाम मायूर्यर्धमायूरी कार्मारवी येति ।

विंशत्यलङ्काराः अष्टादशजाविश्च पदभेदे दर्शयिष्यामः ॥ ४० ॥

अेतावत् सूत्रम् । अतः पदभेदः । तत्र षोडशाक्षरं नाम ।

अभिव्यञ्जितानि पूर्व यान्येतानि षोडशाद्यानि ॥

तान्यक्षराणि जानीत पुष्करेषु यथाक्रमम् ।

पणवे दर्वरे यैव मृदङ्गेषु तथैव च ॥ ४१ ॥

ऋतथभास्तु दक्षिणामुभेऽत्र धधमलाश्च वामके नियताः ।

गदकारौ यैवोर्ध्वे दठडोण लाः स्युरालिङ्गे ॥ ४२ ॥

अेतेषामक्षराणां स्वरसंयोगं व्यञ्जनसंयोगं च व्याख्यास्यामः ।

तत्र अ आ ष ष उ ए ओ अं षति स्वरा व्यञ्जनैः सल संयोगं गच्छन्ति

। अकारेकारोकारैकारौकाराङ्कारा षति ककारे । यथा । कडिकुकेकोकमिति ।

षकारैकारौकारा षति षकारे । षिषोषो षति ।

ઉકારૈકારૌ ગકારે । યથા ગુગે ઇતિ ।
 અકારેકારોકારૌકારા ઇતિ ઘકારે । યથા ઘધિઘુઘો ઇતિ ।
 અકારાકારેકારૌકારાકુારા ટકારે । યથા ટટાટિટોટમિતિ ।
 અકારાકારેકારૈકારૌકારાકુારા ઇતિ ઠકારે । યથા ઠઠાઠિઠેઠોઠમિતિ ।
 એકારૌકારૌ ઢકારે । યથા ઢેઢો ઇતિ ।
 અકારાકારૈકારૌકારા ઇતિ ણકારે । યથા ણાણાણોણો ઇતિ ।
 અકારાકારેકારૈકારા ઇતિ તથયોઃ । યથા તતાતિતે યથાથિથે ઇતિ ।
 અકારોકારૈકારૌકારા ઇતિ દકારે । યથા દદુદેદો ઇતિ ।
 અકારાકારેકારૌકારાકુારા ઇતિ ઘકારે । યથા ઘઘાઘિઘે ।
 આકારેકારૈકારા ઇતિ રેક્રે । યથા રરારિરે ઇતિ ।
 અકારેકારૈકારા ઇતિ લકારે । યથા લલાલિલે ઇતિ ।
 હકારમકારૌ શુદ્ધૌ ॥ ૪૩ ॥

કકારગકારઘકારતકારઘકારાકારાણાં રેક્રોડનુબન્ધઃ ।

યથા ક ગ્ર ત્ર દ્ર

ઘ । કકારસ્ય લકારોડનુબન્ધઃ । યથા કલ કલે કલમિતિ ।
 હકારસ્ય ણકારોડનુબન્ધઃ । યથા ળ ઇતિ । તકારસ્ય થકારોડનુબન્ધઃ ।
 યથા ત્ય ઇતિ । દકારસ્ય ઘકારોડનુબન્ધઃ । યથા ધ્ ધ્વા ધ્વે ઇતિ ।
 એવમેતૈઃ સંયોગૈર્દ્વિહસ્તસંયુક્તાન્યક્ષરાણિ ભવન્તિ ॥ ૪૪ ॥

તત્રૈત એવ દ્વિપુષ્કરે । આહ્લિકમૃદ્ગ્ગે દ્વિપુષ્કરે
 સમહસ્તનિપાતનાદ્ધકારઃ । તત્રૈવાડ્ગુલિપ્રચલનાદ્ધકારઃ ।
 તત્રૈવાવષ્ટમ્ભાતત્રૈવાર્ધનિગૃહીતાત્ સ્થકારઃ ।
 તત્રૈવ દક્ષિણામુખે પાષ્ણિનિપીડિતે કકારઃ ।
 તત્રૈવાડ્ગુલિકુચ્ચનાત્કુકારઃ । ઊર્ધ્વકવામકયોઃ ।
 સમહસ્તનિપાતનાદ્ધકારઃ । પ્રદેશિન્યા ચાલિડ્ગે કેકુારઃ ॥ ૪૫ ॥

પચ્ચપાણિપ્રહતમિતિ યદુક્તં સમપાણ્યવપાણ્યર્ધપાણિપાર્શ્વપાણિપ્રદેશિન્યશ્ચેતિ ।
 ત એતે પચ્ચપાણિપ્રહતા કે નિગૃહીતાર્ધનિગૃહીતયુક્તા યથાયોગ કાર્યાઃ ।
 તત્ર સમપાણિપ્રહતો મકારઃ સ નિગૃહીતઃ ।
 ગકારઘકારદકારપકારા અર્ધપાણિપ્રહતા અર્ધનિગૃહીતાઃ ।
 કકારખકારટકારદકારા પાર્શ્વપાણિપ્રહતા નિગૃહીતાશ્ચ ।
 તકારથકારાવર્ધપાણિહતાવર્ધનિગૃહીતૌ ।
 પ્રદેશિન્યા હતાં આલિડ્ગે ઢકારણકારેકવકારા યુક્તાઃ ।

द्विडस्तप्रडता ध्रुदःॐले षति ।

मुक्तपार्श्वे थिका षत्यर्घपाणिडता निगृडीताः ।

अेप्रमेतेष्वक्षरेषु प्रयोगवशेन कार्या प्रडाराः ॥ ४६ ॥

षोडशैतानि दृष्टानि वाधजान्यक्षराणि तु ।

अनेनैव विधानेन योज्यं वांकरणं भुवैः ॥ ४७ ॥

यतुमार्गं यदुक्तं तमनुव्याख्यास्यामः

अडितालिममार्गं तु वितस्ता गोमुष्मी तथा ।

मार्गाश्चत्वार अेवैते प्रडारकरणाश्रयाः ॥ ४८ ॥

तत्र डिङ्गुमृदङ्गप्रडारयुक्तोऽडितमार्गो वामोर्ध्वप्रडारयुस्त

आलिममार्गः । उार्ध्वकाङ्गुके दक्षिणामुष्पे आलिमडस्तो वितस्तमार्गः ।

आलिङ्गककरणभङ्गुलः सर्वपुष्करडतो गोमुष्मीमार्ग षति ॥ ४९ ॥

तत्राडित प्रडारजातम् ।

भटकटथिधघटधेधोधुधमन्धि धन्धनधिधि षत्यडितामार्गः ।

धः गुटुगुटमधेधोधिन्धुधिधुधुधि डिङ्गुकिटुमेट-कितां

किङ्गुकितान्ध—तसितां गुटुगेत्येवं ज्ञेयो वितस्त्यास्तु ।

शुद्धं सिद्धं मद्धिकुटधेधेमत्थिद्धिधधुधुण्डुण्डुधेधोदत्थिमट गोमुष्मीमार्गः ॥ ५० ॥

कुर्थाद्वितस्तिमागे थरत्रिवर्जितान् प्रडारांस्तु ।

उद्धतमार्गोण विना शेषाः कार्यास्तु गोमुष्प्याम् ॥ ५१ ॥

द्रो मांस्तु गुटुगुटुधेद्र थणैधटकेदोराडिम्

अेवं विवाधं विज्ञेयं वादकैस्तज्ज्ञैः ।

ठिणिणिठिणिण्डो ऽऽऽधो गोमुष्प्याम् ॥ ५२ ॥

ये त्वालिमसमुत्था सर्वमार्गैस्तु ते विधातव्या ।

अडगो न लक्ष्यस्तत्वो नाट्यविधानं समासाध ।

अडभोक्षणसन्धानैस्तु मृदङ्गानां अडो भवति ॥ ५३ ॥

अेतेषां चैव वक्ष्यामि दर्शनानि यथाकमम् ।

यतुणामपि मार्गाणामक्षरअडणं यथा ॥ ५४ ॥

दाधदधिमटां धीमटां दिथिथिकलं थिकलाथिन्ताङ्कलाथिकटाम् ।

कटथिमटां षोभोधेटातडितावाधम् ॥ ५५ ॥

तन्त्रान्तिडिता धन्धन्ध धटितयेटम् ।

यटथडिडेत्तवितस्तायाम् ॥ ५६ ॥

ध्राम्नां घुट्टुधेघेटाघटितकथिथिघोटायाम् ।

आलिप्तकसंयोगो कार्ये संवाद्येने सम्यक् ॥ ५७ ॥

ध्रटमिथिघेटाङ्घेघेतमथिघोणाभमत्थिधकलेन्ताम् ।

भोभोथाया एाएाएाएा य गोमुभ्याम् ॥ ५८ ॥

अतेषां पुष्कराणां त्रिविधः प्रचारः । समप्रचारो विषमप्रचारः समविषामप्रचार इति ॥ ५९ ॥

तत्र

वामोर्ध्वकयोर्वाभः सव्यो वै दक्षिणोर्ध्वकं यापि कार्यः ।

समप्रचारे ज्यालिप्ते लिप्तवाद्यकरणे तु ॥ ६० ॥

वामोर्ध्वकसव्यानां प्रहतो वामः करस्तु कर्तव्यः ।

सव्योर्ध्वकसंयोगात्प्रहतो उस्तप्रचारे तु ॥ ६१ ॥

स्वच्छन्दकः कराणां प्रहतं शेषेषु मार्गकराणेषु ।

अङ्कितगोमुभयोरे समविषमो उस्तसञ्चारः ॥ ६२ ॥

शृङ्गारलास्ययोगे वाद्यं योज्यं तथाऽङ्किते मार्गे ।

वीरादृभुतरीद्रा एां वितस्तमार्गेण वाद्यं तु ॥ ६३ ॥

करुणारसेऽपि हि वाद्यं योज्यं ज्यालिप्तकरणमार्गे तु ।

भीमत्सम्भयानकयोस्तथैव नित्यं हि गोमुभ्याम् ॥ ६४ ॥

रससत्वभावयोगान् दृष्ट्वाभिनयं गतिप्रचारांश्च ।

वाद्यं नित्यं कार्यं यथाकमं वाद्ययोगज्ञैः ॥ ६५ ॥

अेवं प्रहतविधानं कार्यं मार्गाश्रितं भुषैः सम्यक् ।

वक्ष्याम्यतश्च भूयो दृष्टरपणवाश्रितं वाद्यम् ॥ ६६ ॥

अतिवादितमनुवाद्यं समवादितमुच्यते पणववाद्यम् ।

तत्रातिवादितं स्यान् मुरजानामग्रतो यत्तु ॥ ६७ ॥

यत्वनुगतं मृदङ्गैरनुवादितमुच्यते तु तद्वाद्यम् ।

समवादितं मृदङ्गैर्ज्ञेयं साम्येन यद्वाद्यम् ॥ ६८ ॥

कभगा ठठाणा देह्वा एरला कुलिलन्म्रणेति किरिकिह्ला ।

अेते वर्णाः पणववातोद्यविधाने विधातव्याः ॥ ६९ ॥

धोघोषाधोकिडुलं प्रडुलं ललिति रिणिति रिळथळे
कन्थित्वाढेढेण्डाणां पणववाधम् ।

एडोणिकिमिकिल्लेणोण एति पणववाधं तु ॥ ७० ॥

तस्य प्रडतं कार्यं कनिष्ठिकानामिकाग्रकोणेन ।

नानाकरणविभागैः पणवे शिथिलाञ्चिते तज्जुः ॥ ७१ ॥

वाढककनिष्ठिकाभ्यां शीघ्रकृताः करेऽथ नेणोडाः ।

शेषास्तु वाढनकृताः स्मृताः प्रडारा भिविधाधाः ॥ ७२ ॥

कोणानामिकवाधं मध्याङ्गुल्या ङि वाढनं कार्यम् ।

कोणानामिकवाधं शुद्धं प्रडतं भवेदेतत् ॥ ७३ ॥

भ्रान्तकयोगात् किडुणमित्येतत् भ्रान्तवाढनाग्रेण ।

रिभितकरणानुविद्धं तत्रामस्तत्र कारस्तु ॥ ७४ ॥

शीघ्रकरणानुविद्धैर्कारस्त्वर्धुस्तसंयोगात् ।

स तु वाढकेन वाधै धुर्येण विशेषतः कार्यः ॥ ७५ ॥

स्वञ्चितकञ्चौ पणवौ कृत्वा धुर्यपरिवाढकस्यां ङि ।

रणणकिडिङिङिण्डु एति प्रडारा विधातव्याः ॥ ७६ ॥

अञ्चितकक्ष्ये पणवे रेङ्गः सोऽर्धे तु ङस्योर्ध्वे अडे ।

कार्यो मयूरककरा सूक्ष्मौघास्तथा प्रडारा विधातव्याः ॥ ७७ ॥

कृत्वा य शिथिलकक्ष्यां कार्यास्तु कनिष्ठिकाप्रकोणेन ।

तेनैव यरे प्रेङ्गो भागे एत्यञ्चितेनैव ॥ ७८ ॥

अञ्चितशिथिले पणवे कठणानिकिण्डिण्डुण्डुताः ।

प्रडारास्तु वैभ्रान्तककरणेन तथा स्वञ्चितकक्ष्ये य शिथिले य ॥ ७९ ॥

अञ्चितकक्ष्ये पणवे कभरटण्डुता मताः प्रडारास्तु ।

धिन्ने एति प्रडाराः पणवे तु सदा शिथिलकक्ष्ये ॥ ८० ॥

कभरटकृताः प्रडाराः सोऽर्ध्वासो ङि पणवे विधातव्याः ।

शेषा भ्रान्तकयोगाः संयुक्ताः संविधातव्याः ॥ ८१ ॥

टङ्गुरेण स्वनजं वाधं कक्ष्याञ्चिते तु सम्भवति ।

तेन नकारो युक्तो ल एति य पणवे प्रडारः स्यात् ॥ ८२ ॥

तिर्यङ्गुडीतवाढनमुभवर्तित एष्यते तकारस्तु ।

तडुलं तडुलं डमशश्चैवं ल्येते प्रडारास्तु ॥ ८३ ॥

अेवं पणवे वाधं विधिवत् सङ्क्षेपतो यथाऽभिडितम् ।

वक्ष्याम्यतः परमडं दर्दरवाधाक्षराण्येव ॥ ८४ ॥

रेडूतिडुत्पन्नोत्वन्नोधन्नोडोडोडधिएणसंयुक्ताः ।

धति दर्दरे प्रडाराः कार्या मुक्ता निषणणश्च ॥ ८५ ॥

कार्यास्तत्र निषणण रअध्रलि धति य दक्षिएकरेण ।

वामेन डोमदोत्या न नभस्युष्टः प्रडारोऽग्रे ॥ ८६ ॥

मुक्ताौ तीत्रिणिए भवेत्रिपीऽने करद्वयेनापि ।

धीमुक्तः प्रडतं स्यादनुस्वने ताडिते चैव ॥ ८७ ॥

स्यात् पीडिते य धिल्लेत्येतन्मुक्तं तथा विमुक्तेऽपि ।

शेषा भवन्ति मुक्तास्तन्हा धति चैव निगृडीते ॥ ८८ ॥

शीघ्रकरणानुबन्धस्थितिरैव डि निःस्वनः स्भवितकं स्यात् ।

धति दर्दरे प्रडाराः समासतस्तत्र विज्ञेयाः ॥ ८९ ॥

अेवं त्वसङ्करकृता प्रडारशुद्धिरिड कीर्तिता तज्ज्ञैः ।

दर्दरपणवमृदङ्गैर्मिश्रितवाधं प्रवक्ष्यामि ॥ ९० ॥

तत्र व्यङ्गीभावं वाधे गच्छन्ति मिश्रिताः डेयित् ।

डेयिधुगपत्करणं डेयित् पर्यायकरणं तु ॥ ९१ ॥

अेडैकसम्प्रयुक्ता वणानुगतस्तथैव सम्मुक्ता ।

धOन्द्रे रेदोभोडोत्रिडुलं तडृता मृदङ्गेषु ॥ ९२ ॥

अथ दर्दरेऽपि धिन्धिङ्कलेते पणवयोस्तु संयुक्ताः ।

ऽणके भोददोरे दिधरे दिधनि मिश्रास्तु ॥ ९३ ॥

आभ्यो येऽन्ये शेषास्ते मिश्रा अेव नित्यशः कार्याः ।

पूर्वोऽपि य मिश्रत्वं प्रजन्ति सर्वे यथायोगम् ॥ ९४ ॥

अथ युगपत्करणानि तु डल्लेकुडुनणन्रलन्दोळ्म् ।

अडुलं नल्लादो अेवं योज्यास्तु पणवे डि ॥ ९५ ॥

धुर्यः कृतासु डमशः करणो परिवादनेन कर्तव्या ।

डोभोदेदोधोणल्लेति डिणिडिणिति कृताश्च ॥ ९६ ॥

पणवानामनुबन्धे कार्यं धुङ्कुळुकेति वाधं तु ।
 भूयः प्रतिकृतिभेदो मार्दङ्गिकदृष्टिरिभ्यां च ॥ ९७ ॥
 यद्यत्पुर्यान्मुरञ्जे प्रडारजातं गतिप्रचारेषु ।
 अनुगतमक्षरवृत्तं तदेव वाक्यं तु पणवेऽपि ॥ ९८ ॥
 न छि चित्रं कर्तव्यं गतिप्रचारेषु वादनं तज्जुः ।
 समविषमं तत्र छि यद्भक्ष्यं पादसञ्चारे ॥ ९९ ॥
 उपरिक्करो यथेष्टं कर्तव्यस्तु पणवो मृदङ्गेषु ।
 तत्र प्रडारकरौर्मृदङ्गवाधं विधातव्यम् ॥ १०० ॥
 प्रायेण सर्ववाद्येष्वधौ पणवग्रहः प्रयोक्तव्यः ।
 वक्ष्याम्यहमतः परं तु लक्षणं करणजातस्य ॥ १०१ ॥
 रुपं कृतप्रतिकृतं प्रतिभेदो रुपशेषमोघस्य ।
 षष्ठी य प्रतिशुद्धलेत्येवं ज्ञेयं करणजातम् ॥ १०२ ॥
 तत्र रुपं नाम विभक्तकरणम् । यथा
 धङ्घङ्गेघं डिटिमा डिटिमा घटत्थि घटपत्थि ।
 घट्टुगुरुडिटिकट कृळं दोगे दोगे ज्वे ॥ १०३ ॥
 छति रुपम् ।
 कृतप्रतिकृतं नाम यत्रैकं करणं त्रिपुञ्जर छत्युद्भावयति
 यथा
 दङ्भुभुण्डमधिमदाणशेटोटितितोमत्थिमानडम् ।
 गुरुभे डिलुले दोगे दोगे दोगे वाधम् ॥ १०४ ॥
 प्रतिभेदो नाम युगपत्कृते करणे मृदङ्गानां यदुपरिक्करोन
 गच्छन्ति यत् । दधा धाणिधा मटगतमधि घटे घटे
 दोगे घट मत्थिण्डको षो ।
 ओलिः करणविशेषैः प्रतिभेदो नाम विज्ञेयः ॥ १०५ ॥
 छति वाधम्
 रुपशेषं नाम करणानामविशेषो यथा
 भुभुण्डां णाणणणणं मढाधेव मथितां घेटां घेटो ।
 ये घेटमढिणणणणवो छति वाध रुपशेषं तु ॥ १०६ ॥
 प्रतिशुद्धं नामानुस्वारो मार्दङ्गिकदृष्टरवाद्यकानाम् । यथा ।

वामके पुष्करे षड्ज ऋषभो दक्षिणे तथा ।
 उर्ध्वके घैवतश्चैवमर्धमायूर्युदाहृतः ॥ १२० ॥
 ऋषभः पुष्करे वामे षड्जो दक्षिणपुष्करे ।
 पञ्चमश्चोर्ध्वके कार्यः कामारव्याः स्वरास्त्वमी ॥ १२१ ॥
 ऐतेषामनुवादी तु जातीनां यः स्वरो मतः ।
 आलिङ्गमार्जनां प्राप्नो निषादः स विधीयते ॥ १२२ ॥
 मायूरी मध्यमग्रामे षड्जे त्वर्धा तथैव च ।
 कामारवी तु कर्तव्या साधारणसमाश्रया ॥ १२३ ॥
 स्वराः स्थानस्थिता ये तु श्रुतिसाधारणाश्रयाः ।
 त एव मार्जनकृताः शेषाः सञ्चारिणो मताः ॥ १२४ ॥
 वामके उर्ध्वके कार्या आढार्या लेपतः स्वराः ।
 शैथिल्यादायतत्त्वाख्यावप्राकोटनयाऽपि च ॥ १२५ ॥
 स्वराणां सम्भवः कार्यो मार्जनासु प्रयोक्तृभिः ।
 मार्जना तु कृता कार्या वामकोर्ध्वकयोः सदा ॥ १२६ ॥
 लक्षणं मृत्तिकायास्तु गदतो मे निबोधत ।
 निश्शर्करा निस्सिकता निस्तृणा निस्तुषा तथा ॥ १२७ ॥
 न पिच्छिला न विशदा न क्षारा न कट्टस्तथा ।
 नावदाता न कृष्टा च नाम्ना नैव च तिक्तका ॥ १२८ ॥
 मृत्तिका लेपने शस्ता तथा कार्या तु मार्जना ।
 नदीकूलप्रदेशस्था श्यामा च मधुरा च या ॥ १२९ ॥
 तोयापसरणश्लक्ष्णा तथा कार्या तु मार्जना ।
 बधिरा ह्यवदात्ता तु कृष्णा कुर्वीत न स्थिरा ॥ १३० ॥
 न तुषा न स्वरकरी श्यामा स्वरकरी भवेत्
 यवगोधूमयूर्णा वा तत्र दद्यात्प्रलेपने ।
 ओकस्तस्य तु दोषः स्यादेकस्वरकृतं भवेत् ॥ १३१ ॥
 त्रिसंयोगं नाम । गुरुसञ्चयो लघुसञ्चयो गुरुलघुसञ्चयश्चेति ॥ १३२ ॥
 तत्र गुरुसञ्चयो नाम । गुरुस्थितलघौघवृत्तो यथा ।
 घन्तां केतां घन्दां ! घेतं घन्धं तथैव केन्तान्धम् ।

दन्द्नेन्द्रेन्द्रा धे!ताङ्भेन्ताभेन्तामिति य गुरु स्यात् ॥ १३३ ॥

लघुसञ्चयो नाम । गुरुलघुमध्यप्रवृत्तो यथा
 घटमटघटमथटमथटमथिद्धुङ्गुङ्घङ्घङ्घु
 घटमथिघटुङ्गुङ्घुघटुङ्घुङ्घुतो लघुलयश्च ।
 एति संयोगौ झेयौ मृदङ्गवाद्यै प्रयोगज्ञैः ॥ १३४ ॥

गुरुलघुसञ्चयो नाम । गुरुलघुमध्यमप्रवृत्तो यथा ।
 घटथिम्मथिथिं मथितं किटा
 घटधिं टन्थिमटके ।
 एति संयोगो गुरुलघुप्लुतः स्यात् ॥ १३५ ॥

त्रिगतं नाम । तत्त्वमनुगतमोघं येति
 अक्षरसदृशं वाद्यं स्फुटपदवर्णं तथैव वृत्तसमम् ।
 सुविभक्तकरणयुक्तं तत्त्वे वाद्यं विधातव्यम् ॥ १३६ ॥
 समपाण्यवपाणियुतं स्फुटप्रहारकरणानुगं चैव ।
 गेयस्य च वाद्यस्य च भवेदवधाताय तदनुगतम् ॥ १३७ ॥

नैककरणाश्रयगतं ल्युपर्युपरिपाणिकं द्रुतलयं च ।
 आविद्धकरणबहुलं योज्यं वाद्यं भुधैरधैः ॥ १३८ ॥
 सर्वस्यापि छि वाद्यस्य अष्टौ साम्यानि भवन्ति । तद्यथा
 अक्षरसममङ्गसमं ताललयत्वं यतिसमकं त्रलसमकम् ।
 न्यासापन्याससमं पाणिसमं येति विज्ञेयम् ॥ १३९ ॥

यद्भूतं तु भवेद्गानं गुरुलघ्वक्षरान्वितम् ।
 तद्भूतं तु भवेद्वाद्यं तदक्षरसमं भवेत् ॥ १४० ॥
 ध्रुवाणां त्रलमोक्षेषु कलान्तरकलासु च ।
 यदङ्गं छियते वाद्यं तदङ्गसममुच्यते ॥ १४१ ॥

यश्छरीरं भवेद्गानं कलातालप्रमाणाजम् ।
 तत्रमाणां तु तद्वाद्यं तद्वै तालसमं भवेत् ॥ १४२ ॥
 स्थिते मध्ये द्रुते वापि लये गानं तु यद्भवेत् ।
 तथा भवेत्तु तद्वाद्यं तद्वै लयसमं भवेत् ॥ १४३ ॥

समा स्रोतोगता यापि गोपुच्छा य यतिर्यथा ।

तथा भवेत्तु यद्वाधं तद्वै यतिसमं भवेत् ॥ १४४ ॥
 ततावनद्धवंशानामेकश्रुतिकृतोऽपि य ।
 ग्रीडो गानेन सङ्घितं तत्तु ग्रीडसमं भवेत् ॥ १४५ ॥
 न्यासापन्यासयोगस्तु स्वराणां तु भवेद्यथा ।
 तद्ग्रीडाधं यदातोद्यै न्यासापन्यासजं तु तत् ॥ १४६ ॥
 समपाण्यर्धपाणिस्थं तथैवोपरिपाणिकम् ।
 गीतवाद्यानुगं वाद्य ज्ञेयं पाणिसमं तु तत् ॥ १४७ ॥
 अष्टादशजातिकमिति यद्दुक्तं तदनुव्याख्यास्यामः । तद्यथा
 शुद्धा पुष्करकरणा विषमा विष्कम्भितैकरूपा य ।
 पाष्णिर्जासमा पर्यस्ता समविषमकृता य कीर्णा य ॥ १४८ ॥
 पर्यवसानोच्च्यतिका संयुक्ता सम्प्लुता मडारम्भा ।
 विगतकृमा विगलिता वञ्चितिका यैकवाद्या य ॥ १४९ ॥
 अेतासां जातीनां लक्षणानिदर्शनान्यभिव्याख्यास्यामः
 अेकाक्षरकृतं वाधं यद्भवेत्सार्वमार्गिकम् ।
 नित्यं करणयोगेन सा शुद्धा नामतो यथा ॥ १५० ॥
 धन्धन्द्रं द्रं कलाभोभोडाणेति विहितवाक्या ।
 सा शुद्धा विज्ञेया मध्यस्त्रीणां सदा जातिः ॥ १५१ ॥
 स्वस्तिकलस्तविचारा सर्वमृद्गप्रडारसंयुक्ता ।
 सा त्रिलयवाद्ययुक्ता पुष्करकरणा भवेज्जातिः ॥ १५२ ॥
 धेन्ताङ्केन्ताङ्भेन्तां दीर्क्षकृतैरक्षरैः कृता या य ।
 राज्ञां स्वभावगमने सा विषमा नामतो जातिः ॥ १५३ ॥
 गुरुयुग्मं लघुयुग्मं तोटकं वाऽपि ।
 नित्यं यत्र तु वाद्यै विष्कम्भा नाम सा जातिः ॥ १५४ ॥
 वामोर्ध्वकप्रवृत्ताद्येधे क्षिप्तायकृष्टलययुक्ता ।
 सा करुणा स प्राया जातिः स्यादेकरूपा तु ॥ १५५ ॥
 थित्यं थिकट् थिन्धिकटं मटथिकरणैः सपाष्णिर्कृतैः ।
 थेकलेटाद्येग्रथिता पाष्णिर्जासमा सा भवेज्जातिः ॥ १५६ ॥
 ताधेन्तान्तान्दीधेदीन्नामित्यक्षरैस्तु संयुक्ता ।

पर्यस्ता जातिरियं मध्यमपुरुषेषु कर्तव्या ॥ १५७ ॥
 कुत्वोपरिपाणिकृतं वाधं यद्द्रुतलयं समाऱुढम् ।
 पुनरेव समलयं स्यात् समविषमा सा तु विज्ञेया ॥ १५८ ॥
 अवकीर्णा यद् द्विगुणैस्त्रिगुणैर्वा कराणं मृदङ्गानाम् ।
 पाणवेषु दृष्टरेष्वव्यवकीर्णा नाम सा जातिः ॥ १५९ ॥
 पर्यवगच्छति पूर्वं यस्मिन् वै प्रस्तुतं करणजातम् ।
 त्रिविधेऽपि तु लययोगे पर्यवसाना तु सा जातिः ॥ १६० ॥
 घेऽटान्दोऽण्णुण्णुण्डामेभिः स्यात्त्वक्षरैर्लि सम्भ्रम्हा ।
 साम्यार्धे उच्यतेऽतिजातिर्वाधे तु भोद्धव्या ॥ १६१ ॥
 थङ्केटाङ्केटकिणामेभिर्या त्वक्षरैस्तु संयुक्ता ।
 संयुक्तकृता जातिः सा सा येऽगतौ विधातव्या ॥ १६२ ॥
 सर्वाङ्गुलियलनकृता सर्वमृदङ्गप्रहारसंयुक्ता ।
 भीतनभोयानगतौ सम्भ्रुतजातौ विधातव्या ॥ १६३ ॥
 अवपाणिकरणयुक्तं कृत्वाद्यौ मध्यलयतुल्यम् ।
 वाध द्रुतलयमन्ते जातिः स्यात्सा महारम्भा ॥ १६४ ॥
 उर्ध्वाङ्कुदक्षिणामुषे क्षिप्तप्रलता वितस्तमार्गा य ।
 अङ्गुर्ध्वकप्रवृत्ता दक्षिणवामप्रहारजाता य ॥ १६५ ॥
 प्रायेणोद्धतमार्गा वितस्तमार्गाश्रयेण द्विव्यानाम् ।
 धन्द्रा ं! धन्द्रा ं! प्राया जातिर्विगतवलभा नाम ॥ १६६ ॥
 लघ्वक्षरभूयिष्ठा विचित्रकरण य सर्वमागेषु ।
 वाधाऽविसर्पिकरणा विगलितनामा तु सा जातिः ॥ १६७ ॥
 करणैर्बहुभिश्चितैः सर्वमृदङ्गसंलारसंयुक्ता ।
 स्वाभाविकोत्तमगतौ वच्यतेऽतिजातिः सा तु विज्ञेया ॥ १६८ ॥
 भ्रोग्रोग्रेधोधं येभिर्या त्वक्षरैश्च संयुक्ता ।
 सा ल्येकवाद्यजानिर्वृत्तगतिविधानवत् कार्या ॥ १६९ ॥
 अवेमेतेन विधिना कर्तव्यं वादनं षुधैः ।
 गतिप्रचारे गीते य दशरूपे विशेषतः ॥ १७० ॥

समरूपविधानेन छन्दसासारितेषु य ।
तत्त्वं यानुगतं यैव तद्ध्रौघो वाद्यमिष्यते ॥ १७१ ॥
वाद्यं गुर्वक्षरकृतं तथाल्पाक्षरमेव य ।
गतिप्रचारे कर्तव्यं गाने सम्यगिच्छता ॥ १७२ ॥
तत्त्वं यानुगतं यापि ओघश्चापि कदाचन ।
राज्ञां ललितगामित्वाद्वाद्यं योज्यं स्वभावजम् ॥ १७३ ॥
तत्त्वं तु प्रथमे गाने द्वितीयेऽनुगतं भवेत् ।
तृतीये त्वोघसङ्घं तु वाद्यं गतिपरिष्कमे ॥ १७४ ॥
ध्रुवासु छन्दतश्चित्रं शेषाणां सम्प्रयोजयेत् ।
तथा स्थितावकृष्टायां वाद्यं त्वनुगतं भवेत् ॥ १७५ ॥
प्रावेशिकीनां कर्तव्यं तत्त्वं यानुगतं तथा ।
नैष्कामिक्यन्तरकृतं कार्यं त्रिलयवाहितम् ॥ १७६ ॥
द्रुते प्रासादिकीनां द्रुतं योद्यं य वाद्ययेत् ।
अेवं ध्रुवाणां कर्तव्यं वाद्यं प्रकरणान्वितम् ॥ १७७ ॥
मात्रांशकविकल्पस्तु ध्रुवापादेषु यो भवेत् ।
स तु भाएडेन कर्तव्यस्तज्जुर्गतिपरिष्कमे ॥ १७८ ॥
अेवं गतिप्रचारेषु कार्यं वाद्यं प्रयोक्तृभिः ।
ताएडेवे सुकुमारे य वाद्यं वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ १७९ ॥
अभाएडेमेकं गानस्य परिवर्तं प्रयोजयेत् ।
तस्यान्ते सन्निपाते य कार्यो भाएडेग्रहो बुधैः ॥ १८० ॥
अथवा नृत्तशोभार्थमङ्गानां परिवर्तनम् ।
सङ्गीतस्य प्रकर्तव्यं लयस्य य निवर्तनम् ॥ १८१ ॥
यत्राभिनेयमङ्गे तु तत्र वाद्यं प्रयोजयेत्
यत्र पाणिपशादङ्गं भूयो भूयो निवर्तते ।
स तत्रार्थोऽभिनेयस्तु शेषं नृत्तेन योजयेत् ॥ १८२ ॥
यद्भुतं तु पद्यं गाने तादृशं वाद्यमिष्यते ।
गीतवाद्यप्रमाणेन कुर्यान्न्याङ्गवियेष्टितम् ॥ १८३ ॥
यथा गुर्वक्षरं यैव तथाल्पाक्षरमेव य ।

मुष्णे सोपोलने कार्यं प्रकृतेर्वर्णितस्तथा ॥ १८४ ॥

स्थिते शुद्धप्रकारं तु मध्येऽक्षरसमं तथा ।

कार्यं तु गीतके वाद्यं द्रुते योपशिपाणिकम् ॥ १८५ ॥

समं रक्तं विभक्तं च तथा शुद्धप्रकारश्चम् ।

नृत्ताङ्गग्राहि च तथा वाद्यं कार्यं तु ताडये ॥ १८६ ॥

सनृत्तेषु प्रयोगेषु तत्त्वं ल्यनुगतं तथा ।

अनृत्तेषु प्रयोगेषु तत्त्वमोघं क्रमेण तु ॥ १८७ ॥

स्थिते मध्ये द्रुते यापि यथा गानं तु गीयते ।

तथा नृत्ताङ्गकारेषु तेन यैव क्रमेण तु ॥ १८८ ॥

यो विधिर्गानवाधानां पदाक्षरलयान्विता ।

स तु नृत्ताङ्गकारेषु कर्तव्यो नाट्ययोजनभिः ॥ १८९ ॥

येतास्तु जातयः प्रोक्ता दश याष्टौ च भाण्डजाः ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रकारान् वाद्यसंश्रयान् ॥ १९० ॥

तद्यथा । शित्रः समो विभक्तश्चित्रश्चित्रविद्धो विदो

वाद्यसंश्रयोऽनुसृतः प्रतिविद्युतो दूर्गाऽवकीर्णोऽर्धावकीर्णः

परिक्षिप्तम अेकद्वयो नियमान्वितः सायीकृतः समलेकश्चित्रलेभः ।

सर्वसमवायः कृतो दृढ एति ॥ १९१ ॥

तत्र

रिप्मितोजकृतश्चित्रो नानाकरणभूषितः ।

प्रसन्नकरणं यैव त्रिपाणिलयसम्भवः ॥ १९२ ॥

दृष्टरपाणवमृदङ्गैर्नानाकरणैः समनुयातः ।

तालाङ्गवेणुयुक्तः स तु विज्ञेयः समो नाम ॥ १९३ ॥

नात्यायतस्तथा स्याद्विड सास्थानस्थितो विभक्तश्च ।

अक्षरपाणिलयेषु च विभक्तकरणे विभक्तस्तु ॥ १९४ ॥

वाद्यं द्रुतलयं यत्र सडसा विनिवर्तते ।

सर्वातोद्येषु भिन्नेषु प्रकारश्चित्र एव सः ॥ १९५ ॥

अवपाणिमृदङ्गेषु पाणवोपशिपाणिकः ।

यदा भवन्ति वाद्येषु चित्रविद्धस्त्वसौ भवेत् ॥ १९६ ॥

शुद्धानुविद्धं यद्वाद्यं सर्वातोद्येषु दृश्यते ।
 परस्परानुवेधेन सोऽनुविद्धं षति स्मृतः ॥ १८७ ॥
 मृदङ्गकरणे वाद्यं पणवानुगतं य यत् ।
 सूयीविद्धैर्विचित्रैस्तु करणैर्विद्धं उच्यते ॥ १८८ ॥
 विशुद्धवाद्यप्रकृतिः समपाणिङ्गतस्तथा ।
 स्वरूपानुगतश्चैव विज्ञेयो वाद्यसंश्रयः ॥ १८९ ॥
 मुरजः पणवो वापि पणवो दृढरोऽथवा ।
 अनुवादि यदा वाद्ये भवेदनुसृतस्तु सः ॥ २०० ॥
 अनुगम्यं यदातोद्यं गच्छेत्समलयं पुनः ।
 श्रान्तवत्समवाद्येषु तदा स्यात्परिविद्युतः ॥ २०१ ॥
 वाद्ये प्रथारविषमः सर्वमार्गप्रबोधनः ।
 अविभक्ताक्षरपदः स दुर्गो षति कीर्तितः ॥ २०२ ॥
 समवृत्तौ तु मुरजाश्छाद्यन्ते पणवैर्यदि ।
 नाना विचित्रैः करणैरवकीर्णः स उच्यते ॥ २०३ ॥
 द्रुतं लयं समारभ्य पणवो दृढरोऽपि वा ।
 अवपाणौ यदा स्यातां तदात्वर्धावकीर्णकः ॥ २०४ ॥
 पणवैश्छादितं यत्र वाद्यमल्पमृदङ्गजम् ।
 सुविभक्ताक्षरपदं परिक्षिप्तः स उच्यते ॥ २०५ ॥
 सर्वातोद्यानि यत्रैकं करणं भावयन्ति तु ।
 समवृत्तपदान्येवमेकरूप उदाहृतः ॥ २०६ ॥
 प्रशान्तनियमोपेतः स्फुटवाद्यसमन्वितः ।
 उपयाति य गीतं यः स ज्ञेयो नियमान्वितः ॥ २०७ ॥
 चित्रं छि करणं यत्र वाद्यैर्नैकेन वाद्यते ।
 वृत्ताङ्गळारानुकृतो ज्ञेयः साथीकृतस्तु सः ॥ २०८ ॥
 कृत्वोपरिगतं वाद्यं पणवो दृढरोऽपि वा ।
 प्रयाति मुरजं यत्र समवेधः स कीर्तितः ॥ २०९ ॥
 चित्रं बहुविधं वाद्यं मृदङ्गपणवादिभिः ।
 छिद्यते यत्र संरब्धैश्चित्रवेधः स उच्यते ॥ २१० ॥

सर्वमार्गगतो यस्तु सर्वपाण्डित्याश्रयः ।
विचित्रश्च विभक्तश्च तत्समं समवायितम् ॥ २११ ॥

यस्तु मध्यलयोपेतः समः सुविडिताक्षरः ।
गतिप्रचारे विडितः प्रकारो दृढ एव सः ॥ २१२ ॥

एवमेते प्रकारास्तु कर्तव्या वाद्यसंश्रयाः ।
गतिप्रचारे गीते वा रसभावानवेक्ष्य य ॥ २१३ ॥

प्रकारा जातयश्चैव सर्वमार्गेषु संस्थिताः ।
ये वै गतिप्रचारेषु शुद्धास्ते केवला मताः ॥ २१४ ॥

प्रयोगमिदानीं दक्ष्यामः ।
तत्रोपविष्टे प्राङ्मुष्णे रङ्गे कुतप एव विन्यासः कर्तव्यः ।
तत्र पूर्वोक्तयोर्नोपथ्यगृहद्वारयोर्मध्ये कुतप-विन्यासः कार्यः ।
तत्र रङ्गाभिमुष्णो मौरजिकस्तस्य पाण्डित्य-दर्दरिक्तौ वामतः ।
अेष प्रथममवनद्धकेन तस्य ततः कुतपविन्यास उक्तः ।
तत्रोत्तराभिमुष्णो गायकः । गायकस्य तु वामपार्श्वे वैणिकः ।
वैणिकस्य दक्षिणेन वंशवाद्यकौ ।
गातुरभिमुष्णं गायिका । षति कुतपविन्यासः ॥ २१५ ॥

तत्र ।
प्रयोगेषु प्रज्ञेतव्यो वेशस्थानवशानुगः ।
यथास्थानस्थितेष्वेषु वामकातोद्यकेषु य ॥ १२६ ॥

एवमथलाडम्पितास्मलितासन्नोपविष्टेषु मर्दङ्गिकदार्दरिकपाण्डित्येषु
शिथिलाञ्चितवध्रस्तनितेषु
यथाग्रामरागमार्जनालिप्तेषु मृदङ्गेषूरुद्रयनिपीडने तेषु
निगृहीतार्थनिगृहीतमुक्तप्रकारकृतेषु दर्दरवादनविन्यस्तैर्देवतानामावाहनविसर्जनार्थं ।
प्रथममेव तावत्त्रिसाम कर्तव्यम् ॥ २१७ ॥

वामे यान्द्र मसं साम तत्प्रीणयति पन्नगान् ।
दक्षिणे जलजं साम तद्दृषीन् प्रीणयस्यथ ॥ २१८ ॥

उदीच्यामपि यात्रेयं तद्दृष्ट्वैवतानि य ।
त्रिसाम कीर्तितं सम्यङ् त्रिसामत्वाद्भ्रुवैरथ ॥ २१९ ॥

त्रिप्रकारं त्रिगुणितं तथा यैवाङ्गिताश्रयम् ।

त्रिकलं षट्कलं यैव त्रिसाम परिकीर्तितम् ॥ २२० ॥

त्रिसामाक्षरपिण्डस्तु गुरुलघ्वक्षरान्वितः ।

यकारश्च मकारश्च त्रिकैस्त्रिगुणितं भवेत् ॥ २२१ ॥

समुदायस्तदपेक्षम् । त्रिया द्विज्जले ञ्जट्टु प्रथमं साम ।

त्रिया ञ्जट्टु द्विज्जले द्वितीयम् । त्रिया ञ्जट्टु ञ्जट्टु तृतीयमिति ।

तदन्ते पूर्वरज्जुविधानमनुप्राप्य छन्दःसमेनाक्षरसमेन वा

वाधेन भङ्गिर्गात-विधानमनुवर्तितव्यम् ।

आसारितप्रयोगे य तत्त्वानुगतप्रायं वाधं विधातव्यम् ।

यत्र त्रिसाम स प्रत्याहाराय यासावतीर्णकोटी तत्र वाधं प्रवर्तते ।

तत्राद्यौ तावद्भामोर्ध्वकप्रकारयुतं पश्चादालिङ्गनविमर्दनकरं

गोपुच्छं य त्रिसामा विस्त्रिकरणयुतं मार्दङ्गिकसर्वभाण्डिकमपि

वाधं पश्चात्प्रवर्तनीयम् । पूर्वं छिन्नाभाण्डवाधेन सिद्धिरुत्पादनीया ।

स्त्रीबालमूर्ध्वावकीर्णं य रज्जुगे कुतूहलजननसमर्थवाधमुपपन्नं भवति ॥ २२२ ॥

अपि य ।

आचार्याः सममिच्छन्ति परुच्छेदं तु पण्डिताः ।

स्त्रियो मधुरमिच्छन्ति विकृष्टमितरे जनाः ॥ २२३ ॥

तस्य चान्ते ताण्डवप्रयोगमधिष्ठत्य नर्तक्या अवतरणकाले

लघुवर्णसञ्चयमङ्गिकेऽङ्गुलिप्रयत्नप्रायं वाधं योजयम् ।

गीतकसन्निपाते य लास्यामनुवाधम् ।

तेन नृत्ताङ्गहाराणुगतं करणवाधं प्रयोजयम् ।

आलिप्तमार्गेण जातिकरणान्वितमुत्थापने वाधं प्रयोक्तव्यम् ।

ततः परं परिवर्तनं यातुर्भागिकं शुद्धजात्या-श्रयं

यतुर्थकारप्रवेशेषु वाधमङ्गुलिप्रयत्नप्रायमिति ।

नान्दीशुष्कावङ्गुष्टासु करणाश्रितं वाधं योजयम् ।

रज्जुद्वारे प्ररोचनाया जर्जरं त्रिगते चार्थां याङ्गितमार्गाश्रितं

सन्निपातग्रहं प्रयोक्तव्यम् ।

महाचार्या वितस्तिमार्गाश्रितं प्रदेशिनीग्रहम् ।

अयं तावत्पूर्वरज्जुगे भाण्डवाधमुक्तम् । नायकानां तु स्वस्थगतिप्रचारे

वक्ष्यामः । तत्र धन्द्रा द्रां! द्रां! ं! छति देवतानाम् ।

ઘેન્તાડુન્તાં — કૃણકિટિપ્રાયં વિપ્રાણામ્ ।
 વ્યઞ્જકપ્રાયં મધ્યમાનામ્ ॥ ૨૨૪ ॥
 એવં સ્વસ્થાવસ્થાગતિપ્રચારે વિધીયતે વાદ્યમ્ ।
 દ્વિકલાશ્ચ તથૈકકલાશ્ચતુષ્કલાશ્ચૈવ પાદવિન્યાસાઃ ॥ ૨૨૫ ॥
 તત્ર તુ સામ્યં કાર્યં ભાણે ચ સમં ચ ગાનેન ।
 પુનશ્ચાવસ્થાકૃતં વાદ્યં વક્ષ્યામિ ત્વરિતગમને ॥ ૨૨૬ ॥
 ધન્ધડુઘેઘેટં ઇત્યેવં વાદ્યં પ્રયોક્તવ્યમ્ ।
 સ્થવિષમાદિગતમડ્ગુલિપ્રચલનકૃતં વિહિતમ્ ॥ ૨૨૭ ॥
 તત્રૈવ પૂર્વં સમ્યગ્લિખિતં ગતિપ્રચારે તુ ।
 પુનરન્યાવસ્થાયાં વાવિધાનં પ્રવક્ષ્યામિ ॥ ૨૨૮ ॥
 ત્વરિતગમનેષુ ભાવા યે પૂર્વોક્તા ગતિપ્રચારેષુ ।
 ધ્રડુઘેઘેઘેપ્રાયં તત્ર તુ વાદ્યં પ્રયોક્તવ્યમ્ ॥ ૨૨૯ ॥
 નૌસ્થવિમાનનેપથ્યાનિલાકાશજેડડ્ગુલીચલનાત્ ।
 કાર્યં હિ તચ્યતુષ્કેડપ્યન્યોન્યસમાશ્રિતં વાદ્યમિતિ ॥ ૨૩૦ ॥
 દુઃખાર્દિતવ્યાધિતેષ્ટજનવિયોગવિભવનાશવધબન્ધઃ ।
 પ્રતનિયમોપવાસાદિયુક્તેષ્વાલિભમાગબન્ધો વિધાતવ્યઃ ॥ ૨૩૧ ॥
 દત્યદાનવયક્ષરાક્ષસપત્રગાદીનાં ધન્દ્રા ઘં!દ્રા ઘં!કુતામ્ ।
 ઘેઘેટાપ્રાયં ખઞ્જવિકલપડ્ગુવામનાદીનામ્ ॥ ૨૩૨ ॥
 ટઘટાઘેપ્રાયં ચેટકુસત્વાદીનાં થોકટખુખણેત્યાદિકમ્ ।
 યતિપાશુપતશાક્યાદીનાં ધહુધહુઘેઘેપ્રાયમ્ ॥ ૨૩૩ ॥
 ઓપસ્થાપક નિર્મુણ્ણવર્ષવરાદીનાં
 ઘેટાડુઘોટામ્ભાણ્ટાણણાણાપ્રાયમ્
 વૃદ્ધશ્રોત્રિયકચ્યુકિસ્થૂલાદીનાં
 ખૌન્નોઘોખોખો ઇતિ પ્રાયમ્ ।
 ગજવાજિખરોષ્ટ્રસ્થવિમાનયાનેષુ વહ્નિટિપ્રાયમ્ ॥ ૨૩૪ ॥
 સર્વત્રોત્તમમધ્યમાધમેષુ પુરુષેષ્વિસ્થં
 રસભાવાનભિસમીક્ષ્ય વાદ્યં પ્રયોક્તવ્યમ્ ।
 એવં તાવત્પુરુષવાદ્યમ્ ॥ ૨૩૬ ॥

त्रिधा कृतिर्मृदङ्गानां ङारीतकथवाश्रया ।
 तथा गोपुच्छरूपा य भवन्त्येषां य रूपतः ॥ २५४ ॥
 ङरीतका कृतिस्त्वङ्गो यवमध्यस्तथोर्ध्वगः ।
 आलिङ्गश्चैव गोपुच्छः आकृत्या सम्प्रकीर्तितः ॥ २५५ ॥
 तालत्रयं तथार्धं य मृदङ्गोऽङ्गिकं षष्ठ्यते ।
 भुषं तस्य य कर्तव्यं द्वादशाङ्गुलयोजितम् ॥ २५६ ॥
 उर्ध्वकोऽपि तथा कार्यश्चतुस्तालप्रमाणातः ।
 अङ्गुलानि भुषं तस्य कर्तव्यं तु यतुर्दश ॥ २५७ ॥
 आलिङ्गश्चैव कर्तव्यस्तालत्रयमथापि य ।
 भुषं तस्याङ्गुलानि स्युरष्टादेव समासतः ॥ २५८ ॥
 द्वैर्घोषा पणवश्चैव कर्तव्यः षोडशाङ्गुलः ।
 कृशमध्याङ्गुलान्यष्टौ पञ्चाङ्गुलमुष्णस्तथा ॥ २५९ ॥
 ओष्ठावस्य तु कर्तव्यौ तज्जङ्घैरध्यर्धमङ्गुलम् ।
 मध्यं य सुषिरं तस्य यत्वार्येवाङ्गुलानि य ॥ २६० ॥
 द्दरश्च घटाकारो नवाङ्गुलमुष्णस्तथा ।
 विधानं चास्य कर्तव्यं घटस्य सदृशं बुधैः ॥ २६१ ॥
 द्वादशाङ्गुलविस्तीर्णं पीनोष्ठस्य समासतः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि यर्मलक्षणमुत्तमम् ॥ २६२ ॥
 न ज्वरोपलतं यर्म न य काकमुष्णलतम् ।
 नापि द्रोषलतं क्लिन्नं न य घूमाग्निदूषितम् ॥ २६३ ॥
 अेभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तं यर्म निर्वर्त्यते गवाम् ।
 शुद्धपल्लवसङ्काशं छिमकुन्देन्दुपाण्डुरम् ॥ २६४ ॥
 अत्यामिषविडीनं तु क्लिनं वा यर्म कर्मणि ।
 विदित्वैव सुवर्णानि यर्माणयादृत्य बुद्धिमान् ॥ २६५ ॥
 शीतोदके निशामेकां स्थापयित्वा समुद्धरत् ।
 वग्नैः सुललितैर्दत्रैर्गोमयैरक्तमार्जितैः ॥ २६६ ॥
 यन्द्रैस्तनुभिः पश्चात् मृदङ्गान् योजयेद् बुधः ।
 पुष्पावस्तर्त ततः कुर्यात् त्रिवर्ति यन्द्र काश्रयाम् ॥ २६७ ॥

कक्ष्याण्यं वै परिकरं ग्रीवाण्यं स्वास्तिकं तथा ।
 त्रिशतं च प्रकुर्वीत पुष्करे ख्याक्षिकानि तु ॥ २६८ ॥
 दश तत्र छि वध्रास्तु प्रक्षेप्या वर्तिसंश्रयाः ।
 द्वे छित्वा त्वाक्षिके वध्र तृतीये सम्प्रवेशयेत् ॥ २६९ ॥
 सर्वेष्वेवं प्रयोगोऽयमाक्षिकेषु विधीयते ।
 तन्त्रीभिः पाणवं नख्येत् सदृढाभिः समन्ततः ॥ २७० ॥
 वातपुष्करिकां यैव योजयेत्तनुयर्मणा ।
 अेवं मृदङ्गापाणाः कर्तव्या दर्दरास्तथा ॥ २७१ ॥
 नवे मृदङ्गे दातव्यं रोडणं सततं बृषैः ।
 गव्यं घृतं च तैलं च तिलपिष्टं तथैव च ॥ २७२ ॥
 तथा ख्येतेन विधिना त्वाङ्गिकाविङ्गाकोर्ध्वकान् ।
 दैवताभ्यर्चनं कृत्वा ततः स्थाप्या मडीतले ॥ २७३ ॥
 शिखायामथवा उस्ते शुक्लपक्षे शुभेऽहनि ।
 उपाध्यायः शुश्रुर्विद्वान् कुलीनो रोगवर्जितः ॥ २७४ ॥
 मतिमान् गीतितत्त्वज्ञो मधुरोऽविकलेऽन्द्रियः ।
 सोपवासोऽल्पकेशश्च शुल्कवासा दृढव्रतः ॥ २७५ ॥
 मण्डलत्रयमालिप्य गोमयेन सुगन्धिना ।
 ब्रह्माणं शङ्करं विष्णुं त्रिषु तेषु प्रकल्पयेत् ॥ २७६ ॥
 आलिङ्गं स्थापयेत्पूर्वं कृते ब्राह्मेऽथ मण्डले ।
 उर्ध्वकं तु द्वितीयेऽस्मिन् रुद्र नाम्नि निधापयेत् ॥ २७७ ॥
 तिर्यगुत्सङ्गिकं सम्यग्वैष्णवे मण्डले क्षिपेत् ।
 बलिपुष्पोपहारैस्तु पूजयेत्पुष्करत्रयम् ॥ २७८ ॥
 पायसं घृतमध्वक्तं चन्दनं कुसुमानि च ।
 शुक्लानि यैव वासांसि दत्त्वा लिङ्गे स्वयम्भुवः ॥ २७९ ॥
 त्र! यम्बकाय प्रदातव्यः सगणायोर्ध्वके बलिः ।
 स्वस्तिकैर्वाङ्गिकापुष्परूपपिण्डाष्टकैः सड ॥ २८० ॥
 उन्मत्तकरवीरार्कपुष्पैरन्यैश्च भूषितः ।

भविः कार्यः प्रयत्नेन रक्तकौटुम्बरैः सह ॥ २८१ ॥
 वैष्णवे मण्डले स्थाप्यः सर्वबीजगतोऽङ्किकः ।
 स्रग्वस्त्रालेपनैः प्रीतैश्चरुभिश्च सपायसैः ॥ २८२ ॥
 वाययित्वा द्विजैः स्वस्तिं रत्वा पूर्वं च दक्षिणाम् ।
 पूजयित्वादिगन्धर्वान् पश्चाद्वाद्यं समाचरेत् ॥ २८३ ॥
 दैवतानि च वक्ष्यामि येषां ते च भवन्ति हि ।
 वज्रेक्षणैः शङ्खकुण्डो ग्राहश्चापि तथा मडान् ॥ २८४ ॥
 अेतास्तु देवता विप्राः पुष्करेषु प्रकीर्तिताः ।
 मृगमयत्वान् मृदङ्गास्तु भाण्डं भ्रमयतीति च ॥ २८५ ॥
 मुरजास्तूर्ध्वकराणादातोद्यं तोदनादपि
 भाण्डस्याद्यौ प्रणीतोऽत्र पणवश्च विधीयते ।
 द्वावं शब्दं दारयति तस्माद्भवति दर्दरः ॥ २८६ ॥
 सृष्ट्वा मृदङ्गाम् पणवं दर्दरं च मडामुनिः ।
 मेघैश्च स्वरसंयोगं मृदङ्गानामथासृजत् ॥ २८७ ॥
 विद्युज्जिह्वो भवेद्भामे मेघः स तु मडास्वनः ।
 अैरावतो मडामेघस्तथा यैवोर्ध्वके भवेत् ॥ २८८ ॥
 आलिङ्गके तडिभांश्च नाम्ना सैव भलाढकः ।
 दक्षिणो पुष्करो मेघः पुष्करो वामयोजितः ॥ २८९ ॥
 मृदङ्गश्चैव नाम्ना तु उर्ध्वके नन्धथथोच्यते ।
 अङ्किकः सिद्धिरित्येवमालिङ्गश्चैव पिङ्गलः ॥ २९० ॥
 भूतप्रियो भविस्तेभ्यो दातव्यः सिद्धिमिच्छता ।
 अपूजयित्वा ह्येतान् वै नैव प्रेक्षां प्रयोजयेत् ॥ २९१ ॥
 करीषस्य तु सङ्घाते मृदङ्गं स्थापयेद् बुधः ।
 सुसाम्या तानयन्वितास्तथा च पतिता पुनः ॥ २९२ ॥
 आतोद्यपणवैश्चैव नर्तकीपनतास्तथा ।
 शान्तिकर्म प्रयुञ्जत विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ २९३ ॥
 यत्वारः पणवाः कार्याः दशरूपविधौ पुनः ।
 आतोद्यान्यपि तान्येव नानावस्थासु वादयेत् ॥ २९४ ॥

नाटके सप्रकरणे भाषाके प्रदसने तथा
मृदङ्गं पाणवं यैव दर्दं यैव वाद्येत् ।
अवेमेतद्बुधैर्ज्ञेयं मृदङ्गानां तु लक्षणम् ॥ २८५ ॥
गतिवाद्यतालपाठ्यग्रहभोक्षविशारदोऽथ लघुदस्तः ।
छिद्रा खेदविधिज्ञः सिद्धस्थाने ध्रुवाकुशलः ॥ २८६ ॥
कलरिभित्तमधुरदस्तः सुनिविष्टो रक्तमार्जनो बलवान् ।
अवहितशरीरबुद्धिर्मृदङ्गवादी गुणैरेतैः ॥ २८७ ॥
आलेपनप्रमाणाज्ञाश्चतुर्गार्ङ्गतश्रमः ।
प्रतिग्राही च सिद्धीनामङ्गदोषविवर्जितः ॥ २८८ ॥
स्वल्पस्तकरणः सामे गीतज्ञो गुणितग्रहः ।
सुसङ्गीतप्रयोगज्ञो मृदङ्गी तु भवेद्गुणैः ॥ २८९ ॥
भ्रान्तोर्ध्वदस्तः कालज्ञश्छिद्रा वरणापण्डितः ।
अल्पस्तकरणश्चैव भवेत्पाणविको गुणैः ॥ ३०० ॥
निश्चलो निपुणः शीघ्रो लघुदस्ती विधानवित् ।
वादनान्तरवादी च दर्दरी तु प्रशस्यते ॥ ३०१ ॥
अेतत्सर्वं नाट्ययोगं समीक्ष्य
प्रोक्तं वाद्यं सर्वलोकानुभावात् ।
नोक्तं यथ्येदागमाद्भस्तुबुध्या ।
सद्भिः कार्यं मार्गजातीः समीक्ष्य ॥ ३०२ ॥
स्फुटप्रहारं विशदं विभक्तं
रक्तं विकृष्टं करलेपनं च ।
त्रिमार्जनापूरितरागगम्यं ।
मृदङ्गवाद्यं गुणतो वदन्ति ॥ ३०३ ॥
वाद्ये तु यत्नः प्रथमं तु कार्यः
शय्या छि नाट्यस्य वदन्ति वाद्यम् ।
वाद्ये च गीते च छि सु प्रयुक्ते ।
नाट्यप्रयोगे न विपत्तिमेति ॥ ३०४ ॥
एति भरतीये नाट्यशास्त्रे पुष्करवाद्यो नामाध्यायश्चतुस्त्रिंशः

Natya Shastra Chapter 34

pdf was typeset on June 20, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

